

ПРОТОКОЛ

Гр. Видин, 19.02.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ВИДИН, Трети административен състав в публично съдебно заседание на **деветнадесети февруари през две хиляди и двадесета година** в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НИКОЛАЙ ВИТКОВ

при участието на секретаря Вержиния Кирилова и прокурора..... сложи за разглеждане **адм. дело № 369** по описа за **2019 г.** докладвано от **СЪДИЯ ВИТКОВ.**

На именното повикване в 09.45 часа се явиха:

Жалбоподателят - Л.С.К., редовно призван, се явява лично и с адвокат Г.Г., с пълномощно от по-рано.

За ответната по делото страна - директор на ОДМВР-Видин, редовно призван, се явява гл. юрисконсулт Т.Т., с пълномощно от по-рано.

Свидетелят М.Д.Й., редовно призван, налице.

Свидетелят И.В.И., редовно призван, налице.

СТАНОВИЩА ПО ХОДА НА ДЕЛОТО.

Адвокат Г.: Моля да дадете ход на делото.

Гл. ю.к. Т.: Моля да се даде ход на делото.

Съдът намира, че липсват процесуални пречки за даване ход на делото, за което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Адвокат Г.: Поддържам жалбата. Моля да разпитате призованите свидетели.

Гл.ю.к.Т.: Оспорвам жалбата. Представям и моля да приемете две заповеди на директора на ОДМВР – Видин: относно работното време на служителите и относно почивките, както следва: Заповед № 368з-934/31.05.2018 г. и Заповед № 368з-941/31.05.2018 г. Не възразявам да бъдат разпитани свидетелите.

Адвокат Г.: Не възразявам да се приемат представените доказателства от ответната страна.

Съдът намира, че липсват процесуални пречки за приемане на представените писмени доказателства в днешното съдебно заседание, както и за разпит на допуснатите двама свидетели на жалбоподателя, за което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА Заповед № 368з-934/31.05.2018 г. и Заповед № 368з-941/31.05.2018 г. на директора на ОДМВР – Видин.

ДОПУСКА до разпит и сменя самоличността на свидетелите, които

бяха въведени в залата, както следва:

М.Д.Й. - 47 г., без дела и родство със страните.

Самоличността на свидетеля се удостовери от представената ЛК № 641393838, издадена на 29.11.2010 г. от МВР – Видин.

И.В.И. - 41 г., без родство със страните.

Самоличността на свидетеля се удостовери от представената ЛК № 648207718, издадена на 06.06.2019 г. от МВР – Видин.

На свидетелите се напомни отговорността по чл.290, ал.1 от НК и същите обещаха да говорят само истината пред съда, след което в залата остана само първия свидетел, а вторият се изведе от залата до неговия разпит.

Пристъпва се към разпит на първия свидетел:

Свидетелят М.Д.Й.: Работя в РУ Кула, като младши автоконтрольор. На 02.07.2019 г. бях наряд с Л.С.К.. Бяхме на Гара Срацимир. В 12.00 часа аз докладвах, че ще излезем в обедна почивка и ще обядваме в гр.Димово. Там обядвахме, защото това е най - близкото място. Град Кула от мястото, което заемаме на наряда е на около 27 км., а гр. Димово е на около 5-6 км. През времето, когато сме в обедна почивка не изпълняваме задължението пътен контрол. Когато се връщаме отново докладваме, че започваме работа, както и сторихме тогава.

Адвокат Г.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Гл.ю.к.Т.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Пристъпва се към разпит на втория свидетел, който бе въведен в залата.

Свидетелят И.В.И.: Работя като оперативен дежурен в ОДЧ Кула. Познавам Л.К.. Той работи като младши полицейски инспектор в РУ - Кула. Когато жалбоподателят извършва каквито и да било действия по време на дежурство, в това число и отклонения от поста е длъжен да докладва. Бях дежурен на 02.07.2019 г. На същата дата ми е докладвано от М.Й., който е бил наряд с Л.К., като старшият на наряда Й. ми е докладвал, че ще излязат в обедна почивка от 12.00 ч. до 13.00 часа. Наряда се извършваше на път Е79 в района на Гара Срацимир. Уведомиха ме, че ще бъдат обедната почивка в гр. Димово. Разстоянието от мястото, което заемат като наряд, до гр. Димово е много по-близко от най - близкото населено място гр. Грамада, което е на територията на РУ - Кула. Началникът на РУ - Кула е наясно с това, че автопатрулите, които осъществяват своите наряди в района на Гара Срацимир, могат да ползват своята регламентирана обедна почивка в гр. Димово, тъй като на практика това е най-близкото населено място. По времето, в което са в обедна почивка нарядите не изпълняват контрол на пътното движение. От както заемам тази длъжност са се сменили четирима началници на РУ – Кула. Това писмено го няма, като заповед, но със знанието на вече четвърти началник обедните почивки на въпросния наряд се ползват в гр. Димово.

Адвокат Г.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Гл.ю.к.Т.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Адвокат Г.: Нямам други искания. Няма да соча други доказателства. Моля за ход на делото по същество.

Гл.ю.к.Т.: Нямам други искания. Няма да соча други доказателства. Моля за ход на делото по същество.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, за което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адвокат Г.: Моля да отмените атакуваната заповед като незаконосъобразна. В хода на делото беше установено, че посочените в заповедта нарушения не са извършени от страна на моя доверител. Всъщност от разпита на дежурния по ОДЧ беше посочено, че на въпросната дата старшият на наряда е докладвал по надлежния ред, че отиват на обяд. Касае се за обедна почивка, където все още няма инструкция, къде и как да бъде провеждана, поради което смятам, че не сме нарушили нищо в служебната дисциплина, така както е посочено в заповедта. Във въпросната заповед е записано, че „без да докладва и без да има разрешение“. От разпита на свидетелите се доказва, точно обратното, че доверителят ми и колегата му са докладвали. Също така се установи, че е със знанието и съгласието на началник РУ Кула. Има съгласие от страна на началника във връзка с тези действия. Моят доверител няма как да е виновен.

С оглед на гореизложеното Ви моля за Вашето решение. Моля да ми бъдат присъдени направените разноси по делото, за което представям и списък на разноските.

Жалбоподателят К.: Поддържам казаното от адв. Г..

Гл.ю.к.Т.: Безспорно се доказва нарушението на жалбоподателя. Касае се за нарушение на нормата на чл.82, ал.1, т.1 от тази инструкция, която е подзаконов нормативен акт и не е необходимо да бъде сведена до знанието на жалбоподателя, тъй като е налице виновно поведение от негова страна. Само ще кажа, че случаите, когато е допустимо отклонение от маршрута са изчерпателно изброени в чл.82, ал.1, т.1 до 5 на тази инструкция № 8121з-749/2016 г. Отклонението по време на почивка за обяд от маршрута не е сред хипотезите, когато това е допустимо да се случи. Сигурно е целесъобразно от Гара Срацимир да се отиде да се обядва в гр.Димово, но не е законосъобразно независимо, кой какво е знаел и какво е казал. Ето защо намирам наложеното наказание за законосъобразно. Относно приложението на чл.206 от ЗМВР Ви моля да вземете предвид, че има цял един абзац, в който са обсъдени последиците от нарушението, формата на вина и т.н. Отклонението от маршрута е съществено, касае се за 5-6 км., а не за уредените в чл.35 от Инструкцията 50 метра, респ.300 метра. Не оспорваме, че са били в обедна почивка. Правилата за ползване на почивката са уредени в представените в днешното съдебно заседание заповеди.

Съдът счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения едномесечен срок, визиран в чл.172, ал.1 от

АПК.

Протоколът написан в 10.10 часа в съдебно заседание.

Административен съдия:

Секретар: